

РЕШЕНИЕ

№ 222

Добрич, 10.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Добрич, в открито съдебно заседание на четвърти юни две хиляди и деветнадесета година, I състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА

ЧЛЕНОВЕ: ТЕОДОРА МИЛЕВА

СИЛВИЯ САНДЕВА

при секретаря ИРЕНА ДИМИТРОВА и с участието на прокурора МИЛЕНА ЛЮБЕНОВА изслуша докладваното от председателя административно дело № 103/ 2019 год.

Производството е по чл. 185 - 196 от АПК.

Образувано е по протест вх. № 455/ 07.02.2019 г., подаден от прокурор в Окръжна прокуратура гр. Добрич, Милена Любенова, срещу Наредба № 18 за изграждане и опазване на зелената система на територията на Община Крушари, приета с Решение № 11/114 от Протокол № 11 от 30.09.2008 г. на Общински съвет - Крушари, изменена с Протокол № 12/ 30.10.2008 г., в частта на чл. 50, ал. 3 и чл. 51, ал. 2, т. 2 и т. 3 от Наредбата.

С протеста се настоява, че тези разпоредби са в колизия с разпоредби от по – висок ранг. Иска се да бъдат отменени като незаконосъобразни и да бъдат присъдени сторените от Окръжна прокуратура – Добрич разноски за обнародване на оспорването чрез Държавен вестник.

В съдебно заседание, протестиращият, редовно призован, явява се прокурор Любенова, която поддържа протеста по изложените в него основания.

Ответникът – Общински съвет - Крушари, редовно призован, не се представлява. Не изразява становище по протеста.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, и като направи проверка по реда на чл.168 във връзка с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

Протестът е процесуално допустим, като подаден в срок, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Наредбата, предмет на оспорване, по дефиницията на чл. 75, ал. 1 от АПК, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, както и чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА съставлява подзаконов нормативен акт. Съобразно разпоредбите на чл. 185, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовият нормативен акт подлежи на безсрочно оспорване пред съда, като с оглед текста на чл. 186, ал. 2 от АПК това важи и за прокурора, който може да подаде протест срещу акта.

Разгледан по същество, протестът е основателен по следните съображения:

Наредба № 18 за изграждане и опазване на зелената система на територията на Община Крушари е приета с Решение № 11/114 от Протокол № 11 от 30.09.2008 г. на Общински съвет - Крушари, изменена е с Протокол № 12/ 30.10.2008 г. По делото са приложени доказателства, от които се установява, че е спазена процедурата по приемане на Наредбата. Същата се явява валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

При преценката за съответствието на оспорените разпоредби с материалния закон съдът счита, че те противоречат на нормативен акт от по – висока степен, в какъвто смисъл протестът се явява основателен. Това е така, защото:

С текста на чл. 8 от Закона за нормативните актове законодателят е разписал възможността всеки общински съвет да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение, като същевременно и съгласно чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове, нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. При така изложените изисквания и разписани за общинските съвети възможности се налага изводът за незаконосъобразност на оспорените текстове.

Текстът на чл. 50 гласи: "Нарушенията по тази наредба се констатира с акт за установяване на административно нарушение, съставен от длъжностни лица от общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината.", а съгласно чл. 50, ал. 3 от Наредбата, въз основа на акта за установяване на административно нарушение кметът на общината или упълномощено от него лице издава наказателно постановление.(л. 36) Така формулирана разпоредбата, в частта в която допуска да бъде упълномощено от кмета друго лице, което да издаде наказателното постановление, противоречи на чл. 47, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С нормата на чл. 47, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН е предвидено, че административни наказания могат да налагат ръководителите на ведомствата и организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение. С текста на чл. 47, ал. 2 от ЗАНН е разписана възможността за ръководителите по буква "а" да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет. Липсва такава възможност за кметовете. Освен това, дори да се

приеме, че под „ръководители“ нормата визира и кметовете като такива, то в специален закон отсъства възможността за делегиране на правомощия по налагане на административни наказания на други лица, както правилно е възразил протестиращият. Такова право би имал заместникът на кмета, но то произтича от съвсем друга норма и не е по реда на упълномощаването. Съгласно чл. 22, ал. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) наказателните постановления се издават от кмета на общината или от негов заместник въз основа на акт, съставен от длъжностни лица, посочени в наредбата. Тази разпоредба предвижда изрична компетентност за издаване на наказателни постановления. Нормата е императивна и е недопустимо с Наредбата да се игнорира и предвижда нещо различно. В този смисъл оспорената разпоредба на чл. 50, ал. 3 от Наредбата в частта на предвидената възможност за упълномощаване е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

По отношение следващите оспорени разпоредби:

С чл. 51, ал. 2 от Наредбата са предвидени санкции при неспазване на разписани с Наредбата задължения.

Така, чл. 51, ал. 2, т. 2 от Наредбата предвижда глоба от 50 до 500 лв. за лице, което пуска на свобода кучета или други домашни животни в зелени площи, поляни, цветни фигури и детски площадки. Конкретното деяние „пускане на свобода кучета или други домашни животни“ с място на изпълнение – зелени площи, се открива като забрана в Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВМД), чл. 177, ал. 1, т. 4, съгласно който разхождането на кучета на детски площадки и на места, обозначени от общините със забранителни знаци е забранено, като нарушението на тази забрана се наказва с глоба от 100 лв., съобразно нормата на чл. 428 от ЗВМД.

82

С чл. 51, ал. 2, т. 3 от Наредбата е предвидена същата санкция – глоба в размер от 50 лв. до 500 лв. за този, който развежда кучета или други домашни животни в зелени площи и не събира техните екскременти. Този състав на нарушение се открива в нормата на чл. 426, във връзка с чл. 172, т. 1 от ЗВМД, съгласно който собствениците на домашни любимци са длъжни да вземат мерки животните да не замърсяват обществени места, като почистват мястото след дефекация и при неизпълнение на това задължение се наказват с глоба от 100 лв.

Така разписаните задължения и санкции в Наредбата противоречат на уреденото в ЗВМД. С текстовете на последния са предвидени по – леки наказания по отношение максимума, наказания, които са фиксирани по размер, като с оглед изложеното се налага изводът, че от Общинския съвет с оспорените текстове на чл. 51, ал. 2, т. 2 и т. 3 от Наредбата е преуреден въпрос, разрешен вече със закон и процедирането е в нарушение на предвидената компетентност. В този смисъл в тези разпоредби също следва да бъдат отменени.

Настоящият състав счита, че следва да отбележи, че съгласно чл. 15, ал. 3 от ЗНА и чл. 5, ал. 1 от АПК при противоречие между два акта от различна степен се прилага този с по – висок ранг, но в случая се налага изрична отмяна на незаконосъобразните текстове, за да не съществуват в правния мир разпоредби, които противоречат на закон и поради това нарушават правата на гражданите. С отмяната и приемането на съответни на закона норми ще се осигури яснота и прозрачност по отношение изискванията към гражданите, по отношение правата и задълженията им във всеки един конкретен случай. Само по този начин ще бъдат спазени принципите на достъпност, публичност и прозрачност, съответно последователност и предвидимост, уредени с

текстовете на чл. 12 и 13 от АПК, като ще се допринесе за правна сигурност в обществото. В този смисъл посочените по – горе оспорени текстове от Наредбата следва да бъдат отменени като противоречащи на материалния закон. Установената материална незаконосъобразност на същите е основание за отмяната им по смисъла на чл. 146, т. 4 във връзка с чл. 196 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът по оспорването следва да възстанови на Окръжна прокуратура – Добрич направените съдебни разноски в размер на 20.00 лв. /двадесет лева/, представляващи заплатена такса за обнародване на оспорването в „Държавен вестник“.

Мотивиран така и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, Административен съд – Добрич, I състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по протест вх. № 455/ 07.02.2019 г., подаден от прокурор в Окръжна прокуратура - Добрич, Милена Любенова, разпоредбите на: чл. 50, ал. 3, в частта относно “ ...или упълномощено от него лице...”; чл. 51, ал. 2, т. 2 и т. 3 от Наредба № 18 за изграждане и опазване на зелената система на територията на Община Крушари, приета с Решение № 11/114 от Протокол № 11 от 30.09.2008 г. на Общински съвет - Крушари, изменена с Протокол № 12/ 30.10.2008 г.

ОСЪЖДА Общински съвет - Крушари да заплати на Окръжна прокуратура - Добрич направените по делото разноски в размер на 20.00 лв. (двадесет лева).

Решението може да се обжалва пред Върховния Административен съд с касационна жалба/ протест в четиринадесетдневен срок, считано от

87

съобщението за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт на страните.

След влизането му в сила решението да се обнародва по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

11
3312

ЧЛЕНОВЕ:

3312

11

11

